

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „I” JELŰ BETÉTLAPHOZ IFRS-T ALKALMAZÓ VÁLLALKOZÁSOK RÉSZÉRE

Az IFRS-eket alkalmazókra vonatkozó adóalap-szabályokat a Htv. 2016. január 1-jétől hatályos 40/B-40/M. §-ai, illetve 52. §-ának újonnan megállapított pontjai tartalmazzák. Ha a helyi iparűzési adókötelezettséget érintően valamely kérdést ezen §-ok nem érintenek, azaz speciális szabály nincs, az IFRS-talkalmazó vállalkozásoknak is a helyi iparűzési adó általános szabályait kell alkalmazniuk.

Ennek megfelelően az éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozóknak az „I” jelű betétlapon kell számot adniuk nettó árbevétel és az adóalapjukat befolyásoló egyéb tényezők (elábé, anyagköltség, közvetített szolgáltatások értéke, áttérési különbözet) összegéről, elemeiről. Emellett azonban ki kell tölteniük a főlapot és az „E” jelű betétlapot is.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

I. Nettó árbevétel

I/1. A nem pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

1. sor: A nettó árbevétel meghatározásának szabályait, azaz az adóalap-megállapítás legfontosabb elemét a Htv. új 40/C. §-a rögzíti. A nettó árbevétel meghatározásának kiindulópontja a bevétel, melyet különböző növelő és csökkentő tényezőkkel korrigálva alakul ki - a könyveiket nem IFRS szerint vezető vállalkozókkal azonos adójogi megítélést biztosító - nettó árbevétel összege. Ennek megfelelően e sor értéke megegyezik a 2., valamint a 7-20-ig terjedő sorok összegének a 21-24. sorok összegével csökkentett, 25. sorral korrigált értékével. (Amennyiben az ANYK program használatával teljesíti bevallási kötelezettségét, úgy ez a mező számított mezőként funkcionál.)

2. sor: A bevétel magában foglalja az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IAS 18 Bevételek című standard szerint bevételként (árbevételként) elszámolt összeget, továbbá az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján elszámolt árbevételt, valamint minden olyan bevételt, melyet más standardok az IAS 18 szerinti árbevételként rendelnek elszámolni. Ezért ebben a sorban a 3-6. sorokban szereplő értékek összegét kell feltüntetni.

3. sor: Az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IAS 18 Bevételek című standard szerint bevételként (árbevételként) elszámolt összeget kell ebben a sorban feltüntetni.

4. sor: Az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján elszámolt árbevétel összegét kell itt szerepeltetni.

5. sor: Itt azon bevételeket kell feltüntetni, melyeket - az IAS 11 és az IAS 18 standardhoz képest - más standardok az IAS 18 szerinti árbevételként rendelnek elszámolni.

6. sor: Az IFRS-ek szerint a megszűnő tevékenységeket és az azokból származó bevételeket külön kell nyilvántartani, azokat a beszámolóban is el kell különíteni. Ezt az értéket kell ebben a sorban szerepeltetni.

7. sor: Az azonos termékek cseréje esetén - amennyiben azt az adóalany 2. sor szerinti bevétel megállapítása során nem vette figyelembe - az elcserélt áruk, szolgáltatások számlázott ellenértékét (annak hiányában valós értékét) ebben a sorban kell feltüntetni. Amennyiben az

adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

8. sor: Tekintettel arra, hogy a nem számlázott utólag adott engedmény az IFRS-ek szerint csökkenti az árbevételt, ennek értékével - amennyiben az adóalany azt bevételként nem vette figyelembe - növelni kell a bevétel összegét a nettó árbevétel kiszámítása során. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

9. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni azt az összeget, amit halasztott fizetés esetén az adóalany, mint eladó - az IAS 18 Bevételek című standard 11. bekezdése szerint - kamatbevételként számol el. E rendelkezés értelmében ugyanis az IFRS-ek alkalmazása során a szokásos fizetési határidőt meghaladó fizetési határnap esetén a vevőtől származó (járó) ellenértéket az eladott termék, nyújtott szolgáltatás árbevételére és a későbbi fizetés miatt számított kamatbevételre kell bontani. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

10. sor: Az IAS 11 Beruházások standard 12. bekezdése szerint a szerződéses bevételt a kapott vagy járó ellenszolgáltatás valós értékén értékelik. A szerződéses bevétel mérését egy sor olyan bizonytalansági tényező befolyásolja, amelyek jövőbeli események kimenetelétől függenek. A becsléseket gyakran felül kell vizsgálni, ahogy események következnek be és bizonytalanságok oldódnak meg. A szerződéses bevétel összege ezért egyik időszakra a másikkra növekedhet, vagy csökkenhet. Ezek közé tartozik az az eset, amikor a szerződéses bevétel összege csökken a vállalkozó által a szerződés megvalósítása során okozott késedelmekből eredő kötbérek hatására. Az így fizetett kötbér összegét ebben a sorban kell feltüntetni, mert az - magyar számvitelt alkalmazókkal azonos adókövetkezmények biztosítása érdekében - bevételnövelő tényező a nettó árbevétel értékének meghatározásakor.

11. sor: Ha az adóalany a Htv. szerinti közvetített szolgáltatásnak megfelelő ügyletet folytat, előfordulhat, hogy az IAS 18 alapján nem számol el bevételt (árbevételt), mert az ügylet az IFRS-ek fogalmi rendjében ügynöki értékesítésnek minősül [például saját nevében, de megbízója javára kötött adásvételi szerződéssel terméket (legyen az ingó vagy ingatlan) értékesít]. Amennyiben az adóalany ezt az értéket mégis bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

12. sor: Az IAS 18 Bevételek című standard 8. bekezdése rögzíti - többek között -, hogy egy ügynöki viszonyban a gazdasági hasznok bruttó beáramlásai magukban foglalják azokat az összegeket, amelyeket a megbízó nevében szedtek be, és amelyek nem eredményeznek növekedést a gazdálkodó egység saját tőkéjében, és a megbízó nevében beszedett összegek nem minősülnek bevételnek. A Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja ezért a bevételnövelő tételek között rögzíti a saját név alatt történt bizományosi áruértékesítés számviteli törvény szerinti bekerülési értékét, amit a bevétel elkészítésekor ebben a sorban kell rögzíteni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.

13. sor: Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezeti ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével - az eredmény előjelétől függően - csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet miatt az IFRS-ek szerint árbevétel csökkentésének van helye, akkor ezen - magyar számviteli szabályokkal való összhang megteremtése érdekében - ezen összeggel növelni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.

14. sor: Az IFRS-ek szerinti pénzügyi lízingszerződés fogalma jóval több ügyletet fog át, mint a magyar jogban ismert pénzügyi lízingszerződés. Ezt a szerződéstípus és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott ideig használhasson. A pénzügyi lízing pedig egy olyan lízing, amelyben a lízingbeadó lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznot átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjogot végül átadja-e. Ebben a sorban a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti közvetlen költségeket nem tartalmazó értékét kell feltüntetni, ami a nettó árbevétel megállapítása során bevételt növelő tétel. (A lízingfutamidő kezdete az az időpont, amikortól a lízingbevevő jogosult a lízingelt eszköz használatára vonatkozó jogát gyakorolni.)

15. sor: Az IAS 18 Bevételek standard szerinti árbevételbe nem tartozik bele a nem szokásos tevékenységből eredő bevétel. Így - a könyveiket a magyar számviteli szabályok szerint vezetőkhöz képesti adósemlegesség érdekében - az ilyen tevékenységek kapcsán kapott ellenértéket e sorban kell feltüntetni, mint bevételnövelő tényezőt. Amennyiben az adóalany valamely nem szokásos tevékenységből származó ellenértéket már bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, annak összegét ebben a sorban nem kell feltüntetni.

16. sor: Az adósemlegességet biztosító bevételnövelő tételek közé sorolható az az előírás is, melynek értelmében az üzletág-átruházás esetén az eszközöknek a kötelezettségekkel csökkentett piaci értékét meghaladó vételár növeli az IFRS-ek szerinti bevételt. Ezt ugyanis a magyar számviteli szabályok – az IFRS-ekkel ellentétben - árbevételként rendelik elszámolni. A 16. sor ezen összeg feltüntetésre szolgál.

17. sor: Az IFRS-ek lízingszerződést és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott ideig használhasson. A pénzügyi lízing olyan ügylet, amely lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznot átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjog végül vagy átadásra kerül vagy nem. A pénzügyi lízingtől eltérő minden más lízing operatív lízingnek minősül. Az ilyen szerződésekből származó bevételeket ebben a sorban kell feltüntetni.

18. sor: Itt kell feltüntetni az ásványi ércekből eredő bevételeket, mert azok az IAS 18. Bevételek című standard 6. bekezdésének (h) pontja szerint e bevételre nem terjed ki az IAS 18. standard hatálya.

19. sor: Az IFRS Biztosítási szerződésekből eredő bevételt (például kiterjesztett garancia ellenében kapott bevételt) kell itt feltüntetni.

20. sor: A Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének m) pontja értelmében, ha egy, a Htv. 40/C. § (1) bekezdés a)-d) pontja vagy a (2) bekezdés a), e) és g)-l) pontjai szerinti ügyletről számviteli bizonylatot (számlát) állítanak ki, de az IFRS-ek alkalmazásával a számla szerinti összeg (teljes egészében) nem minősült adóköteles bevételnek a Htv. 40/C. § (1) vagy a (2) bekezdés alapján, akkor az így egyébként figyelembe nem vehető összeg is az adóköteles adóalapba tartozik. Ezt az összeget ebben a sorban kell feltüntetni.

21. sor: A Htv. 2016. július 1-jétől határozza meg a jogdíj fogalmát [52. § 51. pont]. A korábbi szabályozáshoz képest leszűkült a jogdíj-bevételt eredményező jogosultságok, tevékenységek köre, ennek megfelelően már nem része a jogdíjfogalomnak – többek között – a védjegy, a kereskedelmi név és az üzleti titok. A 2016. július 1-jétől hatályos jogdíjfogalom szerint kizárólag

a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiajának oltalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási/felhasználási engedélyéből, valamint a felsorolt jogok értékesítéséből származó ellenérték minősül jogdíjbevételnek. A Htv. 51/B. §-ának (2)-(4) bekezdései azonban bizonyos esetekben még lehetővé teszik azt, hogy a nettó árbevétel összegét a Tao. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti – bővebb tartalmú – jogdíjbevételel lehessen csökkenteni.

22. sor: Külön jogszabály szerint felszámítható - árbevételként elszámolandó - felszolgálati díjat nem terheli iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebbe a sorba a felszolgálati díj árbevételként elszámolt összeget kell feltüntetni.

23. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó, regisztrációs adó, energiaadó és alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó együttes összegét, melyből a 21.1-21.4. sorokban a jövedéki adó, a regisztrációs adó, az energiaadó, a népegészségügyi termékadó összegét külön is fel kell tüntetni.

24. sor: Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezeti ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével - az eredmény előjelétől függően – csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet IFRS-ek szerint az árbevételt növeli, akkor – magyar számviteli szabályokkal alvó összhang megteremtése érdekében - ezen a összeggel csökkenteni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.

25. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

I/2. A pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

E pont 1-13. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő hitelintézet, pénzügyi vállalkozás és abefektetési vállalkozás adóalapjának levezetésére szolgál.

I/3. A biztosító nettó árbevétele

E pont 1-15. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő biztosító adóalapjának levezetéséreszolgál.

II. Eladott áruk beszerzési értéke

1. sor: Az eladott áruk beszerzési értéke (elábé) kiindulópontját a Htv. 40/F. §-ának (1) bekezdésében foglaltak rögzítik, a kereskedelmi áru fogalmának definiálásával. Ezt a kiinduló értéket kell a Htv. által meghatározott értékekkel korrigálni, így állítható elő az éves

beszámolójukat az IFRS szerint készítő adóalanyokra irányadó elábé összege. Ezt az értéket kell feltüntetni az „E” jelű betétlap II/1. sorában is.

2. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a kereskedelmi áruk értékesítéskor nyilvántartott könyv szerinti értékét. Kereskedelmi árunak az IAS 2 Készletek és az IAS 18 Bevételek című standardok szerinti, továbbértékesítés céljából vásárolt és birtokolt, üzleti évben értékesített áru, telek vagy más ingatlan minősül. Az IAS 2 Készletek című standard 6. bekezdésében foglaltakra tekintettel, csak azon eszközök minősülnek kereskedelmi árunak, melyeket a szokásos üzletmenetet keretében történő értékesítésre tartanak. Az e körön kívül eső, adóévben értékesített eszközök értékét ebben a sorban nem kell feltüntetni.

3. sor: Itt kell feltüntetni azon különféle - nem számlázott, számvitelről szóló törvény szerinti – kapott engedmények, rabattok összegét, melyek IAS 2 Készletek standard 11. bekezdése alapján a csökkentik a beszerzési értéket.

4. sor: Az elcserélt áruk, szolgáltatások számlázott ellenértéke (annak hiányában valós értéke), az IFRS szerinti könyvvezetésben nem jelenik meg, hiszen az IFRS-ek ezeket az eseteket nem tekintik önálló jogügyletnek. A magyar és a nemzetközi számvitelt alkalmazók adósemleges megítélése érdekében azonban a cserével megszerzett áru értéke növeli a nettó árbevételt (II/1. pont, 3. sor), a cserébe kapott készlet csereszereződés szerinti értékét pedig az elábé összegének megállapításakor lehet figyelembe venni növelő tételként. E sor ez utóbbi, elábét növelő tétel feltüntetésére szolgál.

5. sor: Ha a pénzügyi lízingbe adott eszköz nem minősül kereskedelmi árunak az IFRS-ek alkalmazásában, így annak értékét a 2. sorban feltüntetett összeg nem tartalmazza, akkor a pénzügyi lízingbe adott eszköz könyv szerinti értékét ebben a sorban kell feltüntetni.

6. sor: Ezt a sort akkor kell kitölteni, ha az IFRS-t alkalmazó, az IFRS-ek fogalmi rendje szerinti értelemben vett ügynökként ad el árut, s azután árbevételt nem számol el, de annak értékét a nettó árbevétel összegének meghatározása során a Htv. 40/C. §-ának e) pontja alapján bevételnövelő tételként figyelembe kell venni [II/1. pont 12. sor], mert az a magyar számviteli szabályok szerint árbevétel lenne. Az ilyen áru könyv szerinti értéke - melyet ebben a sorban kell feltüntetni - növeli az elábé-t.

7. sor: Itt kell feltüntetni a nem a szokásos tevékenység keretében értékesített áruk értékét.

8. sor: E sor szolgál azon, kereskedelmi árura vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatásának (eredményének) bemutatására, mellyel az IFRS-ek szerinti az áru beszerzési értékét csökkenteni kell. E tétel azért növeli az elábé összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletletet illetően.

9. sor: Itt kell feltüntetni az ügynökként eladott áruk értékéből [6. sor.] és a nem a szokásos kereskedelmi tevékenység keretében értékesített áruk értékéből [7. sor.] azt a részösszeget, melyet az adóalany az adóévet megelőző adóévben elábé-ként már figyelembe vett.

10. sor: Itt kell szerepeltetni azon, kereskedelmi árura vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatását (eredményét), mellyel az IFRS-ek szerinti az áru beszerzési értékét növelni kell. E tétel azért csökkenti az elábé összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletletet illetően.

11. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

12. sor: A Htv. értelmében a megszünt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparűzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszünt tevékenység elábé-jának közlésére.

III. Anyagköltség

1. sor: A Htv. 52. §-ának 67. pontja értelmében azokat az eszközöket kell anyagnak tekinteni, amelyek olyan anyagok vagy anyagi eszközök formájában vannak, melyeket a termelési folyamatban vagy a szolgáltatásnyújtásban használnak fel. Ezen eszközöknek az üzleti évben ráfordításként elszámolt, felhasználáskori könyv szerinti értékét kell e sorban feltüntetni.

2. sor: Itt kell feltüntetni számviteli törvény szerinti, nem számlázott, kapott kereskedelmi engedmények, rabattok és más hasonló tételek összegét, melyeket az adózó - a Htv. 52. §-ának 65. pontjában definiált - anyag könyv szerinti értékének megállapításkor az IAS 2 készletek standard 11. bekezdése alapján nem vett figyelembe.

3. sor: E sor szolgál azon, anyagra vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatásának (eredményének) bemutatására, mellyel az IFRS-ek szerinti az anyag értékét csökkenteni kell. E tétel azért növeli az anyagköltség összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletet illetően.

4. sor: Itt kell feltüntetni azon költségeket, melyeket az adózó az anyag felhasználásával létrehozott saját előállítású ingatlanok, gépek, berendezések bekerülési értékében már figyelembe vett. Annak értékét ugyanis még egyszer nem lehet figyelembe venni, ezáltal kétszeresen szűkítve a nettó árbevételt.

5. sor: Itt kell szerepeltetni azon, anyagra vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatását (eredményét), mellyel az IFRS-ek szerinti az anyag beszerzési értékét növelni kell. E tétel azért csökkenti az anyagköltség összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletet illetően.

6. sor: Ez a sor szolgál az anyagköltség összegének kimunkálására a nyomtatványon jelölt képlet szerint.

7. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

8. sor: A Htv. értelmében a megszünt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparűzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszünt tevékenység anyagköltségének közlésére.

IV. Közvetített szolgáltatások értéke

1. sor: Az IFRS-ek fogalmi rendjében a nem ügynökként végzett, egyébként - a Htv. 52. §-ának 40. pontja alapján - közvetített szolgáltatások értékének minősülő érték feltüntetésére szolgál.

2. sor: Ha az IFRS-ek szerinti ügynöki értékesítésnek minősül a Htv. szerint egyébként közvetített szolgáltatásnak minősülő ügylet és ennek kapcsán az adóköteles bevételt is növelni kell a Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja szerint, akkor a közvetített szolgáltatás

bekerülési értéke növeli azt az összeget, amelyet az IFRS-ek alkalmazása és a magyar számviteli szabályok szerint is közvetített szolgáltatások értékének kell tekinteni.

3. sor: E sor szolgál a közvetített szolgáltatások értéke összegének kimutatására, a nyomtatványon jelölt képlet szerint.

4. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

5. sor: A Htv. értelmében a megszünt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparűzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszünt tevékenység közvetített szolgáltatások értéke összegének közlésére.

V. Alvállalkozói teljesítések értéke

1. sor: A Htv. értelmében a megszünt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparűzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a folytatódó tevékenység alvállalkozói teljesítések értéke összegének közlésére. Az alvállalkozói teljesítések értéke fogalma [Htv. 52. § 32. pont] egyaránt vonatkozik a könyveiket az IFRS-ek szerinti, illetve a magyar számviteli törvény szerint vezető vállalkozásokra.

2. sor: Itt kell szerepeltetni a megszünt tevékenységből származó alvállalkozói teljesítések értéke összegét.

3. sor: E sor szolgál az alvállalkozói teljesítések értéke összegének kimutatására.

VI. Áttérési különbözet

Egyes tranzakciókból származó bevételeket a magyar számvitel és az IFRS-ek eltérő időpontokban rendelnek figyelembe venni. Ennek megfelelően egyes esetekben bizonyos ügyletek adóterhe az IFRS-t alkalmazók esetén előbb vagy később keletkezik, mint ha könyveiket a magyar számvitel szerint vezetnék (noha az adó összege azonos). Mindennek a következményeként előfordulhatna, hogy az IFRS-ek alkalmazására való áttérés miatt valamely tétel egy alkalommal sem minősül adóköteles bevételnek, mert a magyar számvitel szerint csak az áttérést követően kellene bevételként elszámolni, az IFRS-ek szerint viszont már az előző adóévek valamelyikében bevétel lett volna, így az áttérés adóévében vagy azt követően bevételként már nem jelenik meg. Ugyanígy a bevétel kétszeres adóztatása is előállhatna, ha az adott tétel a magyar számvitel szerint az áttérés évét megelőzően, az IFRS-ek szerint pedig az áttérés adóévében vagy azt követően jelenik meg a bevételek között.

E jelenség kiküszöbölésére a Htv. 40/J. §-ának (1) bekezdése megteremti áttérési különbözet jogintézményét, melynek összegét e pont alatt kell levezetni.

Az e pont alatti sorokat csak az áttérés adóévében kell kitölteni.

1. sor: Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját növelik. Ez az érték megegyezik az 1.1. és 1.2. sorokban szereplő értékek összegével.

1.1. sor: Az áttérés adóévét megelőző bármely adóévben figyelembe nem vett olyan nettó árbevétel összegét kell ebben a sorban feltüntetni, mely az IFRS-ek alkalmazásával sem az áttérés adóévében, sem az azt követő bármely adóévben nem jelenik meg, nem jelenne meg az adóalap részeként, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tétel - megfelelő elszámolása esetén - az áttérés adóévében vagy azt követően a helyi iparűzési alapját növelné.

1.2. sor: Az áttérés adóévét megelőző bármely adóévben figyelembe vett olyan nettó árbevétel-csökkentő tényezők összegét kell ebben a sorban feltüntetni, melyek az IFRS-ek alkalmazásával az áttérés adóévében vagy az azt követő bármely adóévben ismételten adóalap-csökkentő tényezőként jelennek meg, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tételek azok megfelelő elszámolása esetén nem csökkentenék a helyi iparűzési alapját.

2. sor: Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját csökkentik. Ez az érték megegyezik az 2.1. és 2.2. sorokban szereplő értékek összegével.

2.1. sor: Ebben a sorban az olyan árbevételt kell feltüntetni, mely az áttérés adóévét megelőzően már az adóalap része volt, de - az IFRS-ek alkalmazására való áttérés következtében - az áttérés adóévében vagy azt követően ismét az adóalap részeként jelenik meg.

2.2 sor: Ebben a sorban azon nettó árbevétel-csökkentő tényezők értékét kell feltüntetni, melyeket az adóalany sem az áttérés évét megelőzően, sem az áttérés évében vagy azt követően nem vehet, nem vehetett figyelembe azok elszámolása miatt, de ha az adóalany nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, az áttérés adóévében vagy azt követően nettó árbevétel-csökkentő tényezőnek minősülnének.

3. sor: Az 1. és 2. sorban szereplő értékek összege adja az áttérési különbözetet, melyet ebben a sorban kell feltüntetni. Az itt szereplő érték előjele lehet pozitív és negatív is. Negatív értékű áttérési különbözet esetén a negatív előjelet is fel kell tüntetni.

Az itt szereplő értéket kell átvezetni a Főlap IX. pontjának 8. sorába.